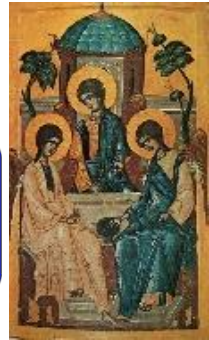

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 18 december 2024

Thema: Zie je het?

Voorganger: Dinie Koning

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

[Luisterlied: Gaudete door Sela \(De week van 3^e advent\)](#)

*Gaudete, verheugt U,
Al valt de nacht,
lijkt alle hoop vervaagd
Hij laat ons zien dat de morgen daagt.
Zie de stralen van de zon,
zie de dag breekt aan....*

Welkom

Hartelijk welkom allemaal bij dit avondgebed in de adventstijd.

Zie je het?

En ik wil jullie meenemen of mee terug nemen naar dat bijzondere moment in Taizé, waar we met een deel van deze groep in oktober waren. Hoopvol licht- Licht overkwam ons... Maar voor dat we daarnaartoe gaan eerst dat andere, 'n bijna advent moment. Soms als je inzoomt op de kleine dingen, verandert je blik.

[Lied nr. 3: La ténèbre](#)

Niets

Kale muren, leegte en eenvoud. Je zou denken: de perfecte mix voor kille beleving. Maar niets is minder waar. In het niets ligt juist een onstuitbare kracht, een kracht die leidt tot verliefdheid zelfs, een onstuitbare aantrekkingskracht. Kunnen we met het niets, het stille niets, nog wel uit de voeten?

Stoppen met moeten -John Lapre

En dat is een vraag die ik mezelf ook stel en stelde. We waren al onder de indruk, afgelopen zomervakantie van het Hugenoten verhaal, een doopdienst in een vol protestants kerkje om vervolgens een week later neer te strijken in het kleine protestants kerkje van Bordeaux.

Nog nooit heb ik zo'n sobere, kale kerk gezien en ik dacht nog, mensen jullie kunnen toch wel één mooie afbeelding hier ophangen.

Maar dan... na de bevlogen Franse preek was er een bezinningsmoment Een jong echtpaar speelde dwarsfluit en gitaar, prachtig, ik sloot mijn ogen. En tijdens die mooie klanken klonk kindergelach en gedans- gehuppel, geren en weer gelach door de kerk heen en even, heel even leek dit moment hemels, ...zomaar in die

sobere kerk met z'n kapotte voordeur en kale muren.

[Luisterlied: Wek mijn zachtheid weer](#)

Licht van de wereld

Afgelopen oktober vertrokken we met 13 mensen van dit avondgebed, voor vijf dagen naar Taizé in Frankrijk. Die zaterdag trokken enkele van ons vanaf het logeeraadres door het prachtige Bourgondische landschap naar Taizé voor het middaggebed en een deel van de groep ging met de bus. Het weer was mistig en nevelig, tegen mysterieus aan.

Gelukkig waren we allemaal op tijd bij het middaggebed aangekomen. En terwijl de dienst net begonnen was brak de zon door en haar stralen kleurden de gele achtergrond in nog meer geel!! De dienst gaat verder. Lieder, lezing en stilte volgen.

Terwijl alles zo vervolgde verplaatste de lichtbaan. De zon schoof een stukje verder en op een gegeven moment bescheen de zon het Taizé kruis en zette

dat kruis in het volle licht!! Op dat moment zongen we Christe lux mundi. Zelf merkte ik dit totaal niet op, nee ik zag het niet. Gelukkig Han en Romy wel en wellicht ook anderen.

Lied nr. 81: Christe lux mundi

Bijbellezing Mattheüs 5 :14 e.v. (The Message vertaling)

En na dit inzoomen gaan we naar "Het Licht dat alle kleuren van God zichtbaar maakt"

Ik zou het ook zo kunnen zeggen: Jullie zijn hier om het licht te zijn dat alle kleuren van God zichtbaar maakt in deze wereld.

Er zijn net zoveel beelden van God als dat er mensen zijn. Dat is een belangrijk aspect van het geloof en een van de redenen dat er een kerk bestaat. Niemand heeft God gezien, maar ieder heeft zijn eigen voorstelling van God. Allemaal een andere. Onze godsbeelden komen voort uit onze opvoeding, ervaring, hemelse fantasie of wat dan ook. Het beeld verandert ook de hele tijd. Door wat iemand anders vertelt worden we op gedachten gebracht die we nooit eerder hebben gehad, en opnieuw zien we God uit een nieuwe, misschien onverwachte hoek. In de Bergrede geeft Jezus veel beelden van wat wij in deze wereld moeten zijn: zout dat de smaak van God naar boven haalt, een stad die op een berg ligt en van ver zichtbaar is, en misschien wel het mooiste beeld van allemaal: licht dat alle kleuren van God zichtbaar maakt. Het hele kleurenpalet. En Jezus zegt dat wij dat licht moeten zijn. Dat lukt ons niet met alleen onze eigen energiebronnen. Maar bestraald door Gods licht kunnen wij elkaar beschijnen, zodat de kleuren van anderen fonkelen in het goddelijk licht. Het gaat er niet om dat we zelf schijnen, maar dat we anderen laten schijnen.

Ik heb mijn tent opgezet in het land van hoop - Tomas Sjodin

Lied nr. 147: Vieni Spirito creatore

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 84: O Lord, hear my prayer](#)

- Here God, U bent oneindige goedheid, U bent trouw zonder grenzen
Uw liefde is alles omvattend en hier zijn wij, verschillende namen,
maar 1 in Uw naam... en wij eren U.
En terwijl alles om ons heen donkerder en somberder wordt,
verharding orde van de dag lijkt, mogen we alles in Uw handen
leggen.
Heer help mij door kleine 'nietszeggende' dingen heen te kijken dank
U dat U zoveel geduld hebt.
- Hoor ook onze stille gebeden Heer, het gebed in ons hart.

[Lied nr. 14:](#) [Wait for he Lord](#)

Slotgebed

Waak lieve Heer, bij wie werken, waken of wenen vannacht en laat Uw engelen hen behoeden die slapen.

Zorg voor de zieken, Heer Christus, geef rust aan vermoeiden, zegen de stervenden, troost wie lijden, heb medelijden met de beproefden, bescherm wie blij zijn en dat alles omwille van Uw liefde.

(uit Bidden in de nacht , gebed uit de Completen- Tish Warren)

[Lied nr. 124:](#) [Licht dat terugkomt](#)

(Voor de derde keer op rij wil ik dit avondgebed zingend afsluiten met Licht dat terugkomt, een lied om elkaar hoopvol toe te zingen, maar ook een lied met een blijvende herinnering aan Taizé, we zongen het broeder Sebastiaan in Taizé toe na een warm liefdevol gesprek)

Van harte welkom voor een warm bakje koffie of thee.

Vanavond is er ook weer koorrepetitie en ook volgende week woensdag staan de deuren van deze kerk open voor een avondgebed